

Sverige, Sverige, fasterland

| av Klas Östman

DET ÄR I OCH FÖR SIG underhållande när meningsmotståndare är klumpiga nog att åstadkomma perfekta illustrationer av George Orwells begrepp "nyspråk". Min skadeglädje brukar dock dämpas av att det är ett så kort steg från det illa tänkta och dumt sagda till riktigt usel praktisk politik.

I Dagens Nyheter presterade kulturskribenten Ulrika Kärnborg nyligen en betraktelse över österländsk och västerländsk kvinnoosyn. Visserligen, konstaterade hon, har kvinnorna i Afghanistan det nog sämre än kvinnorna i Sverige. Fast ändå är det så att "skillnaden mellan kristendom och islam tycks bestå i att västerländska kvinnor befinner sig i mentala fångelser och orientaliska kvinnor i verkliga". Här är kvinnor självförtryckande, viktfixerade objekt för patriarkatets lustar och alltså "handlar sexualiteten för den västerländska kvinnan sällan om vad hon själv kan använda sin kropp till".

Utläggningen får mig förstås att undra om Ulrika Kärnborg egentligen har legat med så värst många västerländska kvinnor, men framför allt visar den ett bekant tanke-spår som åter har blivit populärt i vissa kretsar: "Frihet är slaveri!". Så länge sådana idéer bara flyter runt på debattsidor kan man skratta åt dem. Tyvärr kan det som idag är dumt prat inom kulturvänstern bli en allmänt etablerad sanning i morgon och en proposition i övermorgon. Om några månader står vi kanske där, med ett sex- och bantningsdepartement. Eller mascaraförbud? Konstigare saker har hänt.

SNART KAN VI TILL EXEMPEL få en lag som helt förbjuder rökning på krogar och barer. En sådan lag vill minister Morgan Johansson ha och han motiverar det med att röklukt i kläderna är ett "intrång i den personliga integriteten". Man skall inte låta barn leka med tändstickor och man skall inte låta ministrar handskas med

fina ord som de uppenbarligen inte är utbildade för att hantera. De som absolut vill hänga vid rökiga bardiskar bör rimligen få göra det. Men minister Morgan kan inte låta detta förbli en fråga för privatlivets etikettsregler och restaurangmarknadens mekanismer. Han tar istället ett viktigt begrepp som personlig integritet och gör något helt perverst av det. Persionen blir en lag som innebär att alla tvingas göra som minister Morgan vill. För den personliga integritetens skull.

Så nu, när straffskatt på fet mat har blivit debattämne i televisionen, gäller det nog att frossa hysteriskt vid julbordet. Medan det är tillåtet.

ISVERIGE, DÄR STAT OCH KOMMUN STYR så oerhört mycket av medborgarnas liv, har det kort sagt blivit livsviktigt att vara vaksam på varje nyans i det offentliga samtalet. Därför utbryter också ett oherrans buller om småsaker ibland. Om Margareta Winberg och Mona Sahlin inte hade så mycket makt över oss kunde vi rycka på axlarna åt att den ena inte är alldeles förtjust i Evert Taube och den andra skriver puerila kärleksbrev till Bruce Springsteen. Nu gör sådana små nycker människor tvärarga, för det spelar faktiskt roll vad ministrarna tycker. Även om sådant som borde vara helt privat.

Det är som att ha en beskäftig faster. Så länge hon bara syns till på någon släktmiddag då och då är det lätt att tolerera hennes egenheter. Om fastern i fråga väger två ton och envisas med att flytta in hos oss är det en annan sak. Då gäller det att ha koll på henne hela tiden. Annars blir man mosad på ett ögonblick. Och vårt fosterland är ett svårartat fasterland.

SVENSK TIDSKRIFT HAR under många decennier nu försökt mota faster i dörren. Med föga framgång, kan tyckas. Dock framhårdar vi. Detta nummer erbjuder en stor artikel av Stig Strömholm om övergången från elituniversitet till massuniversitet, samt, som utlovat senast, ett antal analyser i anslutning till det senaste valresultatet. Bland annat varnar Olof Ehrenkrona moderaterna för att nu bli alltför upptagna med självvård i det egna partiet. Verkligheten har nämligen inte löst medlemskap där.

